

Arrest

**nr. 119 117 van 19 februari 2014
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 17 februari 2014 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2014 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2014 om 11 uur 15.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Z. CHIHAOUI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding trof op 24 januari 2014 ten aanzien van verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met oog op verwijdering (bijlage 13septies) en een inreisverbod (bijlage 13sexies).

1.2. Op 26 januari 2014 diende verzoekster een asielaanvraag in. Zij werd in het bezit gesteld van een bijlage 26.

1.3. Op 27 januari 2014 treft de gemachtigde van de staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten- asielzoeker (bijlage 13*quinquies*) evenals een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats (bijlage 39*bis*).

1.4. Op 10 februari 2014 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Dit is de bestreden beslissing. Een schorsing van voormelde beslissing heeft als gevolg dat de asielaanvraag terug hangende wordt en dat de verwijderingsmaatregelen waaraan verzoekster onderhevig is, niet meer ten uitvoer kunnen gelegd worden.

2. Over de gevolgen van het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 1/2014 van 16 januari 2014

In dit arrest werd onder meer artikel 2 van de wet van 15 maart 2012 van de wet van 15 maart 2012 tot wijziging van de Vreemdelingenwet en de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten vernietigd, dat voorziet in een annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen een beslissing die door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen getroffen wordt op grond van artikel 57/6/1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, dit via een aanpassing van artikel 39/2, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet. Het Grondwettelijk Hof heeft duidelijk geoordeeld dat het verschil in behandeling, ten aanzien van de mogelijkheid om een daadwerkelijk beroep in te stellen tegen de beslissing die een einde maakt aan de asielprocedure, onder asielzoekers naargelang zij al dan niet afkomstig zijn uit een veilig land, op een criterium berust dat niet wordt toegestaan door de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (Procedurerichtlijn) en dat derhalve niet relevant is (overweging B.11). Dezelfde redenering lijkt *prima facie* onverminderd van toepassing te zijn op artikel 2 van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de Vreemdelingenwet en van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen II dat artikel 39/2, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet weliswaar vervangen heeft, maar dat onverminderd blijft voorzien in een annulatieberoep bij de Raad tegen een beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getroffen op grond van artikel 57/6/1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet. Het vergt echter een optreden van de wetgever om artikel 2 van de bovenvermelde wet van 8 mei 2013 aan te passen aan het arrest van het Grondwettelijk Hof van 16 januari 2014.

In overeenstemming met artikel 9, § 1 Bijzondere Wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof hebben de vernietigingsarresten van het Grondwettelijk Hof een absoluut gezag van gewijsde vanaf hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad. Deze arresten hebben aldus vanaf dan een gezag van gewijsde *erga omnes*, wat impliceert dat vanaf dan niet enkel de procespartijen, maar ook alle rechtscolleges, burgers en overheden die belast zijn met de uitvoering en de toepassing van de bestreden norm, gebonden zijn door het vernietigingsarrest. Vóór de publicatie van een arrest van het Grondwettelijk Hof zijn alleszins de procespartijen, waaronder de Belgische Staat, gebonden door het vernietigingsarrest vanaf de uitspraak ervan. De Raad kan dan ook niet doen alsof het betrokken arrest van het Grondwettelijk Hof, dat gepubliceerd werd op de website van het Grondwettelijk Hof, niet bestaat.

De Raad zit echter op dit ogenblik geprangd tussen enerzijds een (tot op heden nog niet gepubliceerd) arrest van het Grondwettelijk Hof dat duidelijk stelt dat het annulatieberoep en dus ook het *accessorium* ervan, namelijk de vordering tot schorsing die bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingediend tegen een beslissing die door de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt getroffen op grond van artikel 57/6/1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, op discriminerende wijze het recht ontzegt op een daadwerkelijk beroep, d.w.z. een beroep in volle rechtsmacht zoals geregeld in artikel 39/2, § 1, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet, wat niet anders kan inhouden dan dat de betrokkenen de daarmee gepaard gaande “UDN-procedure in volle rechtsmacht”, zijnde de versnelde procedure zoals voorzien in artikel 39/77 van de Vreemdelingenwet eveneens niet mag ontzegd worden en anderzijds het ontbreken van een optreden van de wetgever aan wie het toekomt de

modaliteiten te bepalen voor het indienen van een beroep in volle rechtsmacht en voor de versnelde procedure voor afgewezen asielzoekers die een onderdaan zijn van een veilig land van herkomst.

Van dit alles mag de rechtsonderhorige niet het slachtoffer zijn. Om diens rechten op een daadwerkelijk beroep te vrijwaren in afwachting van een wettelijk optreden, wordt de bestreden beslissing geschorst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2014 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag van een onderdaan van een veilig land van herkomst, wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. SOETINCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. SOETINCK

M. EKKA